

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 44C/32/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1310203030
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Vaverčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1310203030.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Dagmar Vaverčákovou v právnej veci navrhovateľa: P. F., W. Q. W., M. XX, štátny občan SR, zastúpený Mgr. Michalom Maťašom, advokátom, AK Bratislava, Hattalova 2, proti odporcovi: Mestská časť Bratislava - Nové Mesto, Junácka 1, Bratislava, o porušenie zásady rovnakého zaobchádzania, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Odporcovi súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

Ustanovenému právnenému zástupcovi navrhovateľa súd **p r i z n á v a** trovy právneho zastúpenia vo výške 1.271,15 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku zo štátnych finančných prostriedkov Okresného súdu Bratislava III na účet Mgr. Michala Maťaša, advokáta, Hattalova 2, Bratislava, na účet vedený v ČSOB, a.s., č.ú.: 4005844120/7500,.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným na súd 15.03.2010 sa navrhovateľ domáhal rozhodnutia, ktorým súd uloží odporcovi povinnosť priznať mu jednorazovú dávku sociálnej pomoci na úhradu mimoriadnych výdavkov - chladničky v sume 321,-Eur a zaviazá odporcu zaplatiť navrhovateľovi primerané zadosťučinenie v peniazoch vo výške 16.596,96 Eur a náhradu trov konania.

Návrh odôvodnil skutočnosťou, že na základe zákona o sociálnej pomoci č. 195/1998 Z.z. sa obrátil na odporcu v zmysle ust. § 48 ods. 11 písm. b) cit. zákona podaním z 09.06.2003 o prehodnotenie žiadosti o poskytnutie jednorazovej dávky sociálnej pomoci na úhradu mimoriadnych výdavkov občanovi, ktorý je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov ako plný invalidný dôchodca s ťažkým zdravotným postihnutím a to na zakúpenie základného vybavenia domácnosti - chladničky v cene cca 8.000,- Sk. Odporca žiadosť navrhovateľa zamietol rozhodnutím z 02.07.2003. Odporca právoplatne nerozhodol o žiadosti navrhovateľa až po súčasnosť t. j. 12 rokov, z čoho navrhovateľ usudzuje, že odporca s ním zaobchádza menej priaznivo. Navrhovateľ má za to, že odporca účelovo nesprávnym posúdením otázky minimálnej hranice príjmov navrhovateľa, pod ktorou nastáva stav hmotnej núdze nepovažuje navrhovateľa za občana v hmotnej núdzi a preto mu nepriznal jednorazovú dávku sociálnej pomoci. Podľa navrhovateľa odporca nepreukázal, prečo stále svoje rozhodnutie prejednával podľa zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci a príjem podľa osobitného predpisu - zákona č. 125/1998 Z.z. o životnom minime v znení účinnom v čase podania žiadosti. Navrhovateľ má za to, že porušenie zásady rovnakého zaobchádzania (prejednávanie žiadosti navrhovateľa odporcom v rozpore s platnými právnymi predpismi) je preukázané rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Sp 23/2014- 59 zo dňa 28. 11. 2014, v ktorom bolo zistené, že do vydania preskúmaného rozhodnutia odporcu o tejto žiadosti navrhovateľa došlo dva krát k zmene právnej úpravy, preto odporca je v súčasnosti povinný nanovo zistiť

spoločensky uznanú minimálnu hranicu príjmov navrhovateľa a to v zmysle zákona č. 601/2003 Z.z. a podľa výsledku rozhodnúť v súlade s ustanovením § 17 zákona č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi.

Navrhovateľ poukazuje na nezákonné konanie odporcu, pri ktorom od podania žiadosti o jednorazovú dávku sociálnej pomoci na mimoriadne výdavky zo dňa 09.06.2003 až po súčasnosť, t.j. 12 rokov s navrhovateľom odporca zaobchádza menej priaznivo ako zaobchádza s inými žiadateľmi, ktorých žiadosti o jednorazovú finančnú výpomoc prejednal v súlade s platným právnym predpisom. Naproti tomu navrhovateľ musí opakovane podávať riadne opravné prostriedky, aby sa domohol princípu právnej istoty v porušení svojho práva na spravodlivé rozhodnutie. Podľa navrhovateľa odporca účelovo takmer 12 rokov posudzoval žiadosť navrhovateľa o jednorazovú dávku sociálnej pomoci podľa dávno neplatného zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v rozpore s prechodnými ustanoveniami zákona hmotnej núdzi, len aby navrhovateľovi nemusel žiadnu dávku poskytnúť. Právny názor odporcu, že navrhovateľ o jednorazovú finančnú výpomoc nikdy nežiadal, je účelový a prehnane formalistický. Právne posúdenie každej žiadosti je totiž vecou správneho orgánu, pričom každé podanie sa posudzuje podľa svojho obsahu. Odporca sa týmto snaží ospravedlniť zjavnú diskrimináciu navrhovateľa pri poskytovaní jednorazovej finančnej výpomoci. Navrhovateľ má za to, že odporcovi nič nebránilo, aby mu poskytol jednorazovú finančnú výpomoc na základe navrhovateľom podanej žiadosti, pre ktorej poskytnutie navrhovateľ splnil podmienky. Aj v dôsledku diskriminačného konania odporcu navrhovateľ dodnes nemá chladničku.

Uznesením č.k. 44C 32/2010-36 zo dňa 18.11.2010 (právoplatné 18.12.2010) súd konanie v časti návrhu o uloženie povinnosti odporcovi priznať navrhovateľovi jednorazovú dávku sociálnej pomoci na úhradu mimoriadnych výdavkov - chladničky v sume 321,- Eur zastavil a po právoplatnosti vec postúpil Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave ako orgánu príslušnému na rozhodnutie o žalovanom nároku navrhovateľa.

Rozsudkom zo dňa 16.11.2011 súd návrh zamietol a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 14 Co 30/2012 zo dňa 15. 10.2013 rozsudok súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, aby doplnil dokazovanie v súlade s návrhmi navrhovateľa ohľadne preukázania skutočnosti, že odporca v dvadsiatich troch prípadoch, na ktoré navrhovateľ poukazoval, neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania. Je potrebné, aby odporca preukázal, že v každom z uvedených prípadov a aj v prípade navrhovateľa, postupoval podľa kritérií uvedených zásad a aby zdôvodnil, v čom spočívalo horšie sociálne postavenie tých obyvateľov mestskej časti Bratislava - Nové Mesto (podľa zoznamu), ktorým bola jednorazová finančná výpomoc priznaná. V prípade, že by po doplnení dokazovania súd 1. stupňa dospel k záveru, že došlo zo strany odporcu k porušeniu zásady rovnakého bude potrebné zaoberať sa aj otázkou, ako dospel navrhovateľ k záveru, že prípadné porušenie uvedenej zásady odôvodňuje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške, v akej si ju uplatnil.

Podaním z 15.01.2014 doplnil navrhovateľ svoje podanie v časti odôvodnenia náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 500.000,- Sk (16.596,96 Eur) v tom smere, že v súvislosti s prejednávaním jeho žiadosti o poskytnutie dávky sociálnej pomoci resp. JFV vedúci oddelenia sociálnych vecí T. U. šíril o jeho osobe nepravdivé tvrdenia, že nedôvodne využíva sociálny systém odporcu, lebo údajne predstiera invalidného dôchodcu a občana zdravotne ťažko postihnutého. V súvislosti s prejednávaním jeho žiadosti referentka odporcu p. U. vždy počas jeho osobnej prítomnosti na miestnom úrade mestskej časti volala vedúceho oddelenia sociálnych vecí Jahelku, ktorý ho opakovane vulgárne, účelovo a bezdôvodne vyhadzoval z kancelárie. Zásah do ľudskej dôstojnosti sa následne začal prejavovať tým, že navrhovateľ musel čeliť nepríjemným otázkam od rodinných príslušníkov, priateľov, známych susedov, pričom zažíva osobnú psychickú traumu. Dlhodobý zjavne diskriminačný prístup odporcu pri poskytovaní sociálnych výpomocí oproti obyvateľom mestskej časti v rovnakom, resp. v obdobnom postavení malo za následok, že sa u navrhovateľa začali prejavovať pocity menejcennosti a zúfalstva. Uvedený nežiaduci stav vyvoláva v ňom nežiaduce emócie, hlboké depresie a nervozitu, napätie a hádky najmä s opatrovateľkou U. I., rodinou a inými príbuznými. Na verejnosti sa znížila jeho česť, dôstojnosť a dôveryhodnosť. Na vedúceho oddelenia sociálnych vecí T. U. podal navrhovateľ podnet na trestné stíhanie, ktorý Okresná prokuratúra pre Bratislavu III zamietla. Keďže zadosťučinenie podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z.z. považuje navrhovateľ za nepostačujúce, nakoľko od doby neoprávneného zásahu do

prejednávania antidiskriminačnej žaloby uplynulo už 10 rokov, odporca neoprávnený zásah neodstránil, čo má výrazný vplyv na výšku náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Navrhovateľ stále pociťuje následky neoprávneného zásahu.

V intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu bolo doplnené dokazovanie pripojením spisov - 24 prípadov, na ktoré poukazoval navrhovateľ ako na obdobné vo vzťahu k svojej osobe a to :

- P. A. - rozhodnutie z 25.03.2004
- D. X. - rozhodnutie z 13.05.2003
- P. O.- rozhodnutie z 19.02.2007
- P. D. - rozhodnutie z 14.09.2006
- P. U. - rozhodnutie z 08.07.2004
- E. X. - rozhodnutie z 09.06.2004
- P. O. - rozhodnutie z 25.03.2004
- P. P. - rozhodnutie z 20.03.2003
- P. P.- rozhodnutie z 17.03.2006
- P. P. - rozhodnutie z 25.03.2004
- T. U. - rozhodnutie z 22.01.2004
- G.. Q. O. - rozhodnutie z 01.07.2003
- P. O. - rozhodnutie z 18.11.2003
- H. F. - rozhodnutie z 18.11.2003
- U. P. - rozhodnutie z 04.02.2003
- P. O. - rozhodnutie z 20.03.2003
- T. U. - rozhodnutie z 19.03.2003
- O. S. - rozhodnutie z 19.03.2003
- F. E. -rozhodnutie z 19.03.2003
- P. Č. - rozhodnutie z 19.03.2003
- B. W. - rozhodnutie z 19.03.2003
- X. X. - rozhodnutie z 19.03.2003
- F. H. - rozhodnutie z 02.04.2003
- P. Ž. - rozhodnutie z 02.04.2003

Po doplnení dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav :

Navrhovateľ je držiteľom preukazu občana s ťažkým zdravotným postihnutím od 01.05.2003 a poberateľom invalidného dôchodku.

Podaním z 09.06.2003 požiadal o jednorazovú dávku sociálnej pomoci na úhradu mimoriadnych výdavkov, ktorú odôvodnil v zmysle § 48 ods. 11 písm. b) zákona o sociálnej pomoci na zakúpenie základného vybavenia do domácnosti - chladničky v sume 8.000,- Sk. Žiadosť odôvodnil skutočnosťou, že poberá invalidný dôchodok vo výške 4.966,- Sk a príspevok na bývanie 588,- Sk.

Rozhodnutím mestskej časti Bratislava - Nové Mesto z 02.07.2003 bola žiadosť navrhovateľa zamietnutá z dôvodu, že jednorazová dávka sociálnej pomoci podľa § 48 ods. 12 zákona o sociálnej pomoci môže byť poskytnutá občanovi, ktorého príjem je nižší ako 2.900,- Sk. Príjem navrhovateľa presahuje hranicu životného minima o 2.066,- Sk.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III 32S 32/03-32 z 19.01.2004 bolo rozhodnutie mestskej časti Bratislava - Nové Mesto z 02.07.2003 zrušené a vrátené na ďalšie konanie s tým, že je nepreskúmateľné s nedostatočným zistením skutkového stavu.

Rozhodnutím mestskej časti Bratislava - Nové Mesto z 23.02.2004 bola žiadosť navrhovateľa zamietnutá z dôvodu, že jednorazová dávka sociálnej pomoci podľa § 48 ods. 11 zákona o sociálnej pomoci môže byť poskytnutá občanovi, ktorého príjem je nižší ako 2.900,- Sk. Príjem navrhovateľa tvorí invalidný dôchodok vo výške 4.966,- Sk, príspevok na bývanie od Okresného úradu Bratislava III vo výške 588,- Sk, peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia a so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla v sume 700,- Sk od 01.01.2003. V čase podania žiadosti bol navrhovateľovi

poskytovaný aj spoločný príspevok na stravovanie formou zľavy zo stravného vo výške 19,-Sk, čo predstavuje cca 400,- Sk mesačne. Výživné na maloleté dieťa nebolo možné od príjmu odpočítať, nakoľko nešlo o odpočítateľnú položku podľa zákona o životnom minime.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 3Sp 220/2005-38 z 14.05.2007 bolo rozhodnutie mestskej časti Bratislava - Nové Mesto z 23.02.2004 zrušené a vrátené na ďalšie konanie s tým, že je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Rozhodnutím mestskej časti Bratislava - Nové Mesto z 20.08.2007 bola žiadosť navrhovateľa zamietnutá z dôvodu, že v zmysle § 48 ods. 3 zákona č. 195/1998 v znení zákona č. 724/2002 sa za občana v hmotnej núdzi pre poskytnutie dávky sociálnej pomoci ako aj jednorazovej dávky sociálnej pomoci považoval ten, koho príjem nepresahoval sumu 2.900,- Sk. Jednorazová dávka sociálnej pomoci podľa § 48 ods. 11 zákona o sociálnej pomoci mohla byť poskytnutá občanovi, ktorého príjem je nižší ako 2.900,- Sk, a ktorý poberal dávku sociálnej pomoci z okresného úradu. Preto navrhovateľa nebolo možné v čase podania žiadosti považovať za občana v hmotnej núdzi a jednorazová dávka sociálnej pomoci mu nemohla byť poskytnutá, pretože jeho dôchodok vo výške 4.966,- Sk bol vyšší ako 2.900,-Sk.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 3Sp 58/2007-33 z 23.02.2010 bolo rozhodnutie mestskej časti Bratislava - Nové Mesto z 20.08.2007 zrušené a vrátené na ďalšie konanie s tým, že je nepreskúmateľné z pohľadu opakovaných námietok navrhovateľa, z akých dôvodov ho nemôže zaradiť pod režim opatrenia MPSVaR pri sume 3.930,- Sk, ale pod režim § 48 ods. 11 zákona o sociálnej pomoci do sumy 2.900,- Sk, čo je zrejme hlavným dôvodom nespokojnosti navrhovateľa s rozhodnutím odporcu. Súd taktiež vytkol odporcovi nepresnosť a neurčitosť výrokovkej časti rozhodnutia.

Rozhodnutím mestskej časti Bratislava - Nové Mesto z 15.03.2010 bola žiadosť navrhovateľa zamietnutá z dôvodu, že v zmysle § 48 ods. 3 zákona č. 195/1998 v znení zákona č. 724/2002 sa za občana v hmotnej núdzi pre poskytnutie dávky sociálnej pomoci ako aj jednorazovej dávky sociálnej pomoci považoval ten, koho príjem nepresahoval sumu 2.900,- Sk. Jednorazová dávka sociálnej pomoci podľa § 48 ods. 11 zákona o sociálnej pomoci mohla byť poskytnutá občanovi, ktorého príjem je nižší ako 2.900,- Sk, a ktorý poberal dávku sociálnej pomoci z okresného úradu. Pri výpočte nebolo možné zohľadniť náklady na domácnosť, ktoré boli riešené štátnym príspevkom, ani odpočítať od príjmu platené výživné, ktoré v zákone č. 125/1998 o životnom minime nebolo určené ako odpočítateľná položka. Príjem navrhovateľa tvoril invalidný dôchodok vo výške 4.966,- Sk, teda presahoval zákonom určenú hranicu 2.900,- Sk o 2.066,- Sk. Na kompenzáciu sociálnej núdze občanov boli v období poskytované štátne sociálne dávky ako príspevok na bývanie (navrhovateľovi vo výške 588,- Sk), a kompenzačné príspevky (u navrhovateľa 700,- Sk od Okresného úradu Bratislava III a 400,- Sk na stravovanie od Miestneho úradu Bratislava - Nové Mesto).

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 1S 209/2011-21 z 24.05.2012 bolo rozhodnutie mestskej časti Bratislava - Nové Mesto z 15.03.2010 zrušené a vrátené na ďalšie konanie s tým, že nepredložením originálneho administratívneho spisu odporcom bolo súdu znemožnené preskúmať dôvodnosť navrhovateľom uplatnených námietok v súdnom konaní a z toho dôvodu bolo potrebné považovať napadnuté rozhodnutia správneho orgánu za nepreskúmateľné.

Rozhodnutím starostu mestskej časti Bratislava - Nové Mesto z 29.01.2014 odporca navrhovateľovi jednorazovú dávku sociálnej pomoci nepriznal, nakoľko v čase podania žiadosti o túto dávku nebol občanom v hmotnej núdzi a teda nespĺňal podmienky na pomoc v hmotnej núdzi. V odôvodnení odporca uviedol, že po vykonanom zisťovaní mal správny orgán preukázané, že príjem navrhovateľa v rozhodnom období predstavoval invalidný dôchodok vo výške 4.966,-S k. Za životné minimum fyzickej osoby bol v rozhodnom čase považovaný príjem 3.930,-Sk. Keďže príjem navrhovateľa bol v rozhodnom čase vyšší ako suma životného minima, nie je možné žiadateľa považovať za občana v hmotnej núdzi. Preto mu nemohla byť priznaná jednorazová dávka sociálnej pomoci na zakúpenie základného vybavenia domácnosti - chladničky. Rozhodnutie je odôvodnené ustanoveniami § 7 ods. 1, ods. 4, ods. 5, § 8 písm. b), § 48 ods. 1,ods. 10 zákona o sociálnej pomoci č. 195/1998 Z.z. a ustanoveniami § 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. b) zákona o životnom minime č. 125/1998 Z.z..

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Sp 23/2014-59 z 28.11.2014 bolo rozhodnutie mestskej časti Bratislava - Nové Mesto z 29.01.2014 zrušené a vrátené na ďalšie konanie s tým, že odporca

rozhodol na základe neúčinného právneho predpisu, v dôsledku čoho bolo potrebné preskúmané rozhodnutie zrušiť a podľa ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p. vrátiť odporcovi na ďalšie konanie s tým, že zrušenie právnej normy, na základe, ktorej bolo vydané zrušené rozhodnutie správneho orgánu predstavuje takú zmenu právneho stavu, v dôsledku, ktorej správny orgán nie je závermi správneho súdu viazaný.

Navrhovateľ má za to, že odporcovi nič nebránilo v tom, aby posúdil jeho žiadosť, ktorá je predmetom tohto konania ako žiadosť o jednorazovú finančnú výpomoc, teda podľa obsahu. Po 01.01.2004 boli zrušené ustanovenia zákona o sociálnej pomoci č.195/1998 Z.z.. pričom odporca 12 rokov posudzuje žiadosť navrhovateľa podľa neplatných ustanovení zákona o sociálnej pomoci a účelovo právne posudzuje nárok navrhovateľa podľa neplatných ustanovení, aby mu nemusel túto dávku na kúpu chladničky poskytnúť. Tento postup odporcu navrhovateľ vníma tak, že je motivovaný snahou o diskrimináciu navrhovateľa z dôvodu osobnej zaujatosti vedúceho oddelenia sociálnych vecí voči navrhovateľovi.

Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že má za to, že odporca v správnom konaní konal nezákonne. Poukázal na rozhodnutie odporcu z 05.10.2004 (č.l. 100 spisu), keď mu odporca zamietol žiadosť o jednorazovú dávku sociálnej pomoci na úhradu mimoriadnych výdavkov s poukazom na zásady poskytovania finančných výpomocí obyvateľom mestskej časti Bratislava - Nové Mesto č. 8/06 zo 17.02.2004, na ktoré nie je právny nárok a komisia odporúča poskytnúť túto dávku len rodinám s deťmi a starým invalidným obyvateľom nad 60 rokov. V tomto smere poukazuje na porušenie zásady rovnakého zaobchádzania, vo vzťahu k vyššie uvedeným rozhodnutiam odporcu o priznaní jednorazových finančných výpomocí (ďalej len JFV) označeným obyvateľom mestskej časti Bratislava - Nové Mesto za obdobie od 4/2003 do 12/2008, ktorým odporca poskytol spravidla sumu 2.500,- Sk, na sociálnu výpomoc, na zakúpenie, resp. opravu zariadenia v domácnosti. Z tohto dôvodu navrhovateľ pociťuje diskrimináciu ako ujmu na ľudskej dôstojnosti invalidného dôchodcu.

Podľa odporcu pre priznanie jednorazovej dávky sociálnej pomoci, o ktorú si navrhovateľ požiadal v zmysle ust. § 48 ods. 11 písm. b) zákona o sociálnej pomoci č. 195/1998 Z.z. a ktorá je predmetom tohto konania bol predpoklad, že osoba, ktorá o ňu žiada je v hmotnej núdzi. V čase, kedy o túto dávku navrhovateľ požiadal bola určená úhrnná suma životného minima na 3.930,-Sk na plnoletú osobu. V prípade navrhovateľa vychádzali z jeho príjmu - invalidného dôchodku, ktorý v čase žiadosti bol vo výške 4.966,-Sk, pričom invalidný dôchodok sa považoval za príjem, ktorý sa bral do úvahy aj pri posudzovaní, či je v hmotnej núdzi. Okrem tohto príjmu navrhovateľ v čase jeho žiadosti poberal príspevok na bývanie vo výške 588,-Sk a príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov spojených s ošatením, zabezpečenie prevádzky osobného motorového vozidla vo výške 700,-Sk, ktoré sa však za príjem, ktorý by sa bral do úvahy nepovažovali. V tom čase zákon o sociálnej pomoci neumožňoval ako odpočítateľnú položku výživné na maloleté dieťa, ktoré v tom čase platil navrhovateľ na svojho syna vo výške 800,-Sk mesačne.

Odporca preto žalobu považuje za nedôvodnú nakoľko neexistuje právoplatné rozhodnutie, ktoré by malo u navrhovateľa základ v diskriminácii. Poukázal na ustanovenie § 5 ods. 1 v spojení s odsekom 2 antidiskriminačného zákona, kedy diskriminácia v oblasti sociálneho zabezpečenia sa posudzuje len z hľadiska pohlavia, rasového, národnostného alebo etnického pôvodu. Dávka navrhovateľovi nebola priznaná len z dôvodu, že v rozhodnom čase nebol osobou v hmotnej núdzi. Rozhodnutie vo veci iných občanov, na ktoré poukazuje navrhovateľ v tomto konaní, ku ktorým sa porovnáva sú iného charakteru, keď týmto občanom boli priznané jednorazové finančné výpomoci posudzované nie podľa zákona o sociálnej pomoci, ale podľa v tom čase platných zásad mestskej časti.

Odporca má za to, že navrhovateľ v žiadosti, ktorá je predmetom tohto konania jednoznačne označil že ide o žiadosť o jednorazovú dávku sociálnej pomoci podľa ust. § 48 ods. 11 písm. b) zákona o sociálnej pomoci č.195/1998 Z.z. a preto odporca musel posudzovať podľa vtedy platných predpisov a nebolo možné považovať ju za žiadosť o jednorazovú finančnú výpomoc, nakoľko aj o túto je potrebné výslovne požiadať. Jednorazová finančná výpomoc je nenárokovateľná dávka posudzovaná podľa zásad prijatých mestskou časťou.

Z výsluchu svedkyne U. I. súd zistil, že je opatrovatelkou navrhovateľa na základe písomnej zmluvy o opatrovaní, ktorá zahŕňa doprovody k lekárom, na rôzne inštitúcie, nákupy, lieky v rozsahu, keď je to nutné a to bezodplatne. Inak pracuje ako zdravotná sestra v štátnom zariadení. Má vedomosť o tom, že keď sa navrhovateľovi pokazila chladnička, podal si žiadosť o príspevok na chladničku. Bola svedkom toho, že, keď navrhovateľ na sociálnom odbore vstúpil dnu, tak pracovníčka U. vždy privolala vedúceho pána U., on prišiel a už sa začali hádať pričom na navrhovateľa kričal, že je bytový podvodník, a že nie je invalid a využíva invaliditu na účel sociálnej siete. Navrhovateľ je z toho nervózny a agresívny a lekár mu predpísal antidepresíva. Chladničku nemá a k tomu musí svedkyňa prispôsobovať nákupy. S navrhovateľom sa nerozpráva rodina, že ich syn je bytový podvodník a simulant, nakoľko sa to dozvedeli z mestskej časti. S navrhovateľom svedkyňa býva v 1 a pol izbovom byte s tým, že svedkyňa má svoju izbu, v ktorej chladničku nemá. Nájomné platí navrhovateľ s tým že svedkyňa platí nejaké nákupy, televíziu, elektrinu a svoj telefón.

Z výsluchu svedkyne - referentky oddelenia sociálnych vecí u odporcu Q. U. súd zistil, že k žiadostiam navrhovateľa ako aj kohokoľvek iného pristupuje v súlade s platnými predpismi, teda to nie je rozhodnutie pána U., ale posudzuje to komisia, ktorá vždy postupuje podľa druhu dávky. K navrhovateľovi sa snažila vždy pristupovať profesionálne. Bol tam incident, keď ju chcel nahrávať a vtedy zavolała pána Jahelku, ale v podstate nič iné. Taký druh dávky t. j. jednorazová dávka sociálnej pomoci na úhradu mimoriadnych výdavkov podľa § 48 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnej pomoci č.195/1998 Z.z. bol jediný, ktorý u odporcu prejednávajú a to od navrhovateľa. Navrhovateľ ako invalidný dôchodca mohol požiadať buď o dávku, o ktorú požiadal, a ktorá je predmetom tohto konania alebo o jednorazovú finančnú výpomoc podľa zásad mestskej časti. Vzhľadom na to, že navrhovateľ presne označil v žiadosti dávku, o ktorú žiada, nebolo možné ju posúdiť podľa zásad na poskytnutie jednorazovej finančnej výpomoci. Podľa zákona o sociálnej pomoci bolo možné poskytnúť jednorazovú dávku na úhradu mimoriadnych výdavkov len občanom v hmotnej núdzi.

Z doplňujúceho výsluchu svedkyne - pracovníčky oddelenia sociálnych vecí u odporcu - Q. U. súd zistil, že pokiaľ ide o formuláre k žiadosti o poskytnutie jednorazovej finančnej výpomoci (ďalej len JFV), tak pokiaľ žiadosť obsahuje všetky potrebné údaje, tak nie je treba vyplniť formulár. Navrhovateľovi by nepatriel príspevok na chladničku ani podľa zásad o poskytnutie jednorazovej finančnej výpomoci, nakoľko poberal iné príspevky.

Odporca súdu predložil predchádzajúce rozhodnutia o žiadostiach navrhovateľa o poskytnutie jednorazovej finančnej výpomoci:

1) - rozhodnutie zo dňa 05.06.2001 o poskytnutí JFV v sume 1.000,-Sk na preklopenie tiesne do vyplatenia plného invalidného dôchodku.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že navrhovateľ mal v tom čase 37 rokov, od 11.12.2000 mu posudková komisia sociálnej poisťovne priznala plný invalidný dôchodok, je rozvedený, býva sám, vyživovaciu povinnosť si plní vo výške 100,-Sk mesačne. Náklady na domácnosť hradí vo výške 2.129,-Sk. Komisia na svojom zasadnutí dňa 04.06.2001 odporučila priznať navrhovateľovi JFV vo výške 1.000,-Sk.

2) -rozhodnutie zo dňa 03.06.2003 o zamietnutí žiadosti poskytnutie JFV zo dňa 23.05.2003 na ošatenie. Z návrhu na priznanie tejto JFV súd zistil, že navrhovateľ okrem invalidného dôchodku v sume 4.966,-Sk, príspevku na bývanie vo výške 588,-Sk a príspevku 500,-Sk na benzín pobereá z Okresného úradu Bratislava 3 aj príspevok 200,-Sk na ošatné. Odporca vychádzal zo skutočnosti, že navrhovateľ mal v tom čase 40 rokov, pobereá invalidný dôchodok vo výške 4.966,-Sk, stravuje sa, diétne, náklady na domácnosť hradí vo výške 2.695,-Sk, z Okresného úradu pobereá príspevok na bývanie v sume 588,-Sk, ďalej pobereá príspevok na benzín 500,-Sk, na ošatné 200,-Sk mesačne. Miestny úrad mu poskytuje zľavu zo stravného v sume 19,-Sk na jeden obed, čo je 400,-Sk mesačne. Komisia na svojom zasadnutí 02.06.2003 odporučila žiadosť navrhovateľa zamietnuť, pretože Okresný úrad mu poskytuje na kompenzáciu zdravotného postihnutia- príspevok na ošatné. (č.l. 1250 spisu).

3) - rozhodnutie zo dňa 05.10.2004 o zamietnutí žiadosti poskytnutie JFV zo dňa 16.09.2004 na úradu mimoriadnych výdavkov spojených s úhradou za bývanie samostatnému invalidnému dôchodcovi so ZŤP, ktorý je dlhodobo v sociálnej núdzi z objektívnych dôvodov.

Z odôvodnenia rozhodnutia súd zistil, že žiadosť navrhovateľa prerokovala sociálno zdravotná a bytová komisia miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava Nové Mesto pričom konštatovala, že žiadateľ mal v tom čase 40 rokov, poberá invalidný dôchodok vo výške 5.264,-Sk, príspevok na bývanie 240,-Sk, peňažný príspevok na kompenzáciu vo výške 700,-Sk (peňažný príspevok na prepravu a na opotrebovanie šatstva). Komisia prerokovala žiadosť navrhovateľa a konštatovala, že podľa § 15 zák. č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi jednorazovú dávku v hmotnej núdzi je možné poskytnúť občanovi v hmotnej núdzi, ktorému sa vypláca dávka a príspevky. Pretože menovaný poberá invalidný dôchodok, nie je možné mu poskytnúť dávku podľa citovaného zákona.

Jednorazové finančné výpomoci podľa Zásad poskytovania finančných výpomocí obyvateľov mestskej časti, schválených uznesením MZ MČ BNM č. 8/06 dňa 17.02.2004, na ktoré nie je právny nárok, komisia odporúča poskytnúť len rodinám s deťmi a starým a invalidným obyvateľom nad 60 rokov. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nespĺňa túto podmienku, komisia odporučila jeho žiadosť zamietnuť. (č.l. 1197 spisu).

Súd má za to, že týmto dôkazom odporca preukázal, že žiadosti navrhovateľa boli posudzované aj podľa zákona o pomoci v hmotnej núdzi (v tom prípade by išlo o jednorazovú dávku v hmotnej núdzi) ale aj ako žiadosť o jednorazovú finančnú výpomoc obyvateľov mestskej časti posudzovanú podľa Zásad.

Navrhovateľ v rámci konania na odvolacom súde doručil ďalšie rozhodnutie odporcu zo dňa 16.05.2012 o poskytnutí JFV v sume 100,-Eur na zakúpenie ošatenia, ktoré komisia sociálnych vecí a bývania miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava Nové Mesto prerokovala na svojom zasadnutí dňa 14.05.2012.

Odporca predložil zápisnice zo zasadnutia Sociálno-zdravotnej a bytovej komisie miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava - Nové Mesto za obdobie od 4/2003 do 12/2008 spolu s rozhodnutiami o priznaní jednorazovej finančnej výpomoci :

1) Milan Nemeč - rozhodnutie zo dňa 25.03.2004 o poskytnutí JFV v sume 2.000,-Sk na zakúpenie posteľnej bielizne.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľ-dôchodca mal v tom čase 66 rokov, býva v garsónke, náklady na domácnosť hradí vo výške 2.594,-Sk, stravuje sa diétne, poberá starobný dôchodok vo výške 5.775,-Sk, príjem menovaného je 11,-Sk nad hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 22.03 .2004 odporučila priznať žiadateľovi JFV vo výške 2.000,-Sk na zakúpenie posteľnej bielizne .

X) D. X. - rozhodnutie zo dňa 13.05.2003 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na maľovanie bytu.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - dôchodkyňa mala v tom čase 72 rokov, býva v jednoizbovom byte, náklady na domácnosť hradí vo výške 2.710,-Sk, stravuje sa diétne, poberá starobný dôchodok vo výške 5.312,-Sk, príjem menovanej je 428,-Sk pod hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 12.05 .2003 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na maľovanie bytu.

X) P. O. - rozhodnutie zo dňa 19.02.2007 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na opravu chladničky a na zakúpenie ošatenia.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - invalidná dôchodkyňa mala v tom čase 53 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 2.262,-Sk, príspevok na bývanie nepoberá, lebo nespĺňa podmienky pre jeho priznanie, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 4.631,-Sk, príjem menovanej je 931,-Sk pod hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 13.02 .2007 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na opravu chladničky a ošatenie.

X) P. D. - rozhodnutie zo dňa 14.09.2006 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na výmenu umývadla.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - invalidná dôchodkyňa mala v tom čase 52 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 4.272,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 5.421,-Sk, príjem menovanej je na hranici potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 11.09 .2006 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na výmenu umývadla.

X) P. U. - rozhodnutie zo dňa 08.07.2004 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na čiastočnú úhradu zakúpenia chladničky.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - dôchodkyňa mala v tom čase 70 rokov, poberá príspevok na bývanie 133,-Sk, náklady na domácnosť hradí vo výške 2.833,-Sk, stravuje sa diétne, poberá starobný dôchodok vo výške 6.184,-Sk, v čom je 300,-Sk z titulu bezvládnosti, príjem menovanej je 14,-Sk nad hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 06.07.2004 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na čiastočnú úhradu zakúpenia chladničky.

X) E. X. - rozhodnutie zo dňa 09.06.2004 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na opravu práčky a televízora.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - dôchodkyňa mala v tom čase 72 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 3.150,-Sk, stravuje sa diétne, poberá starobný dôchodok vo výške 6.327,-Sk, príjem menovanej je na hranici potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 07.06.2004 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na opravu práčky a televízora.

X) P. O. - rozhodnutie zo dňa 25.03.2004 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na výmenu WC.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - invalidná dôchodkyňa mala v tom čase 51 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 2.890,-Sk, príspevok na bývanie poberá vo výške 427,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 4.631,-Sk, príjem menovanej je 1.002,-Sk pod hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 13.02.2007 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na výmenu WC.

X) P. P. - rozhodnutie zo dňa 20.03.2003 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na zakúpenie váľandy.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - dôchodkyňa mala v tom čase 77 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 2.895,-Sk, z Okresného úradu poberá príspevok na bývanie 326,-Sk stravuje sa diétne, poberá starobný dôchodok vo výške 4.671,-Sk, príjem menovanej je 1.068,-Sk pod hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 17.03.2003 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na zakúpenie váľandy.

X) P. P. - rozhodnutie zo dňa 17.03.2006 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na zakúpenie drobných potrieb do domácnosti.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - dôchodkyňa mala v tom čase 79 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 3.693,-Sk, stravuje sa diétne, poberá starobný dôchodok vo výške 5.799,-Sk, príjem menovanej je 1.064,-Sk pod hranicou potreby, Komisia na svojom zasadnutí dňa 13.03.2006 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na zakúpenie drobných potrieb do domácnosti.

XX) P. P. - rozhodnutie zo dňa 25.03.2004 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na zakúpenie koberca.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - dôchodkyňa mala v tom čase 77 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 3.072,-Sk, z Úradu práce poberá príspevok na bývanie 326,-Sk stravuje sa diétne, poberá starobný dôchodok vo výške 4.952,-Sk, príjem menovanej je 964,-Sk pod hranicou potreby, Komisia na svojom zasadnutí dňa 22.03.2004 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na zakúpenie koberca.

XX) T. U. - rozhodnutie zo dňa 22.01.2004 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na opravu vodovodného a plynového potrubia.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľ - dôchodca mal v tom čase 59 rokov, býva v jedno izbovom byte, náklady na domácnosť hradí vo výške 2.612,-Sk, z Úradu práce sociálnych vecí a rodiny poberá príspevok na bývanie vo výške 142,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 5.625,-Sk, príjem menovaného je 15,-Sk pod hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 19.01.2004 odporučila priznať žiadateľovi JFV vo výške 2.500,-Sk na opravu vodovodného a plynového potrubia.

XX) G. .Q. O. - rozhodnutie zo dňa 0 1.07.2003 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na zakúpenie ošatenia.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - invalidná dôchodkyňa mala v tom čase 47 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 3.007,-Sk,

stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 5.677,-Sk, príjem menovanej je 500,-Sk pod hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 30.06.2003 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na zakúpenie ošatenia.

XX) P. O. - rozhodnutie zo dňa 18.11.2003 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na zakúpenie zimného ošatenia a obuvi.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - invalidná dôchodkyňa mala v tom čase 50 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 1.808,-Sk, príspevok na bývanie poberá vo výške 427,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 4.631,-Sk, príjem menovanej je 80,-Sk nad hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 10.11.2003 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na zakúpenie zimného ošatenia a obuvi.

XX) H. F. - rozhodnutie zo dňa 18.11.2003 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na úhradu nedoplatku za elektrickú energiu.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľ-dlhodobo nezamestnaný mal v tom čase 41 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 2.818,-Sk, z Okresného úradu poberá príspevok na bývanie vo výške 1.680,-Sk, stravuje sa diétne z dôvodu ochorenia ľadvín, poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 3.277,-Sk, príjem menovaného je pod hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 10.11.2003 odporučila priznať žiadateľovi JFV vo výške 2.500,-Sk na úhradu nedoplatku elektrickej energie.

XX) U. P. - rozhodnutie zo dňa 04.02.2003 o poskytnutí JFV v sume 2.000,-Sk na zakúpenie ošatenia. Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľ-invalidný dôchodca mal v tom čase 55 rokov, býva v jedno izbovom byte, náklady na domácnosť hradí vo výške 1.708,-Sk, z Okresného úradu poberá príspevok na bývanie vo výške 428,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 4.536,-Sk, príjem menovaného je 86,-Sk nad hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 03.02.2003 odporučila priznať žiadateľovi JFV vo výške 2.000,-Sk na zakúpenie ošatenia.

XX) P. O. - rozhodnutie zo dňa 20.03.2003 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na zakúpenie koberca. Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - invalidná dôchodkyňa mala v tom čase 50 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 1.808,-Sk, príspevok na bývanie poberá vo výške 427,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 4.323,-Sk, príjem menovanej je 228,-Sk nad hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 10.11.2003 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na zakúpenie koberca.

XX) T. U. - rozhodnutie zo dňa 19.03.2003 o poskytnutí JFV v sume 1.500,-Sk na prestriekanie vane. Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľ-invalidný dôchodca mal v tom čase 58 rokov, býva v jedno izbovom byte, náklady na domácnosť hradí vo výške 2.277,-Sk, z Okresného úradu poberá príspevok na bývanie vo výške 173,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 5.305,-Sk, príjem menovaného je 31,-Sk nad hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 17.03.2003 odporučila priznať žiadateľovi JFV vo výške 1.500,-Sk na prestriekanie vane.

XX) O. S. - rozhodnutie zo dňa 19.03.2003 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na opravu plynového sporáka.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - invalidná dôchodkyňa mala v tom čase 61 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 3.536,-Sk, príspevok na bývanie poberá vo výške 75,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 5.537,-Sk, príjem menovanej je 1.094,-Sk pod hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 17.03.2003 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na opravu plynového sporáka.

XX) F. E. - rozhodnutie zo dňa 19.03.2003 o poskytnutí JFV v sume 2.000,-Sk na zakúpenie obuvi, osobných potrieb a opravu televízora.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľ-invalidný dôchodca mal v tom čase 60 rokov, býva v garsónke, náklady na domácnosť hradí vo výške 2.131,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 5.350,-Sk, príjem menovaného je 49,-

Sk nad hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 17.03.2003 odporučila priznať žiadateľovi JFV vo výške 2.000,-Sk na zakúpenie obuvi, osobných potrieb a opravu televízora.

XX) P. Č. - rozhodnutie zo dňa 19.03.2003 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na čiastočnú úhradu zakúpenia načúvacieho prístroja.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - invalidná dôchodkyňa mala v tom čase 46 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 3.646,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok z dôvodu straty sluchu vo výške 4.323,-Sk, príjem menovanej je 670,-Sk pod hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 17.03.2003 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na čiastočnú úhradu zakúpenia načúvacieho prístroja, s podmienkou, že menovaná predloží doklad o použití finančných prostriedkov.

XX) B. W. - rozhodnutie zo dňa 19.03.2003 o poskytnutí JFV v sume 1.000,-Sk na zakúpenie ošatenia.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - invalidná dôchodkyňa mala v tom čase 41 rokov, býva v ubytovni, náklady na domácnosť hradí vo výške 1.850,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 5.035,-Sk, príjem menovanej je 15,-Sk nad hranicou potreby, Komisia na svojom zasadnutí dňa 17.03.2003 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 1.000,-Sk na zakúpenie ošatenia.

XX) X. X. - rozhodnutie zo dňa 19.03.2003 o poskytnutí JFV v sume 3.000,-Sk na preklenutie tiesne do priznania dávky sociálnej pomoci.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že navrhovateľ mal v tom čase 39 rokov, rozvedený otec, ktorý požiadal o zmenu zverenia 16 ročného syna z dôvodu, že matka je vo vyšetrovacej väzbe. O syna sa stará už dlhšie. Poberá sociálny dôchodok vo výške 3.790,-Sk. Náklady na domácnosť hradí vo výške 2.424,-Sk. Príjem žiadateľa je 4.094,-Sk pod hranicou potreby. Komisia na svojom zasadnutí dňa 17.03.2003 odporučila priznať navrhovateľovi JFV vo výške 3.000,-Sk na preklenutie tiesne do priznania dávky sociálnej pomoci.

XX) F. H. - rozhodnutie zo dňa 02.04.2003 o poskytnutí JFV v sume 2.000,-Sk na ošatenie.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľ - invalidný dôchodca mal v tom čase 36 rokov, býva v dvoj izbovom byte, náklady na domácnosť hradí vo výške 1.488,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 4.526,-Sk, príjem menovaného je 132,-Sk pod hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 31.03.2003 odporučila priznať žiadateľovi JFV vo výške 2.000,-Sk na ošatenie.

XX) P. Ž. - rozhodnutie zo dňa 02.04.2003 o poskytnutí JFV v sume 2.500,-Sk na zakúpenie obuvi.

Z návrhu na priznanie finančnej výpomoci súd zistil, že odporca vychádzal zo skutočnosti, že žiadateľka - invalidná dôchodkyňa mala v tom čase 56 rokov, náklady na domácnosť hradí vo výške 2.075,-Sk, príspevok na bývanie poberá vo výške 277,-Sk, stravuje sa diétne, poberá invalidný dôchodok vo výške 4.840,-Sk, príjem menovanej je 128,-Sk pod hranicou potreby, komisia na svojom zasadnutí dňa 31.03.2003 odporučila priznať žiadateľke JFV vo výške 2.500,-Sk na zakúpenie obuvi.

Odporca žiadal návrh zamietnuť, keď sociálna dávka navrhovateľovi nebola priznaná z dôvodu, že nespĺňal podmienky a nie kvôli osobnému sporu s vedúcim sociálneho a bytového oddelenia T. U.. Pri udeľovaní jednorazových finančných výpomocí odporca postupuje podľa zákona č. 599/2003 o pomoci v hmotnej núdzi, kde v zmysle § 15 možno túto dávku poskytnúť občanovi v hmotnej núdzi, ktorému sa vypláca dávka a príspevky. Keďže navrhovateľ nepoberal od úradu práce, sociálnych vecí a rodiny dávku sociálnej pomoci (potvrdenie na č.l. 80), nespĺňal predpoklad priznania príspevku na chladničku. Tieto skutočnosti chcel odporca osobne vysvetliť navrhovateľovi, ktorý sa však napriek pozvánke na zasadnutia 30.06.2003 a 11.09.2007 nedostavil. Každá žiadosť o jednorazovú finančnú výpomoc sa prerokúva v komisii, ktorá odporučí ako rozhodnúť a predloží to starostovi.

Pri poskytovaní JFV odporca postupuje podľa „Zásad poskytovania finančných výpomocí obyvateľom mestskej časti Bratislava - Nové Mesto“ (č.l. 1093), keď u žiadosti navrhovateľa bola zohľadnená výška jeho invalidného dôchodku a skutočnosť, že býva s družkou. Vždy sa berú do úvahy potreby žiadateľa, robí sa miestne šetrenie, vyžadujú sa údaje od správcu domu o tom, koľko osôb býva v byte a následne v komisii rozhodujú poslanci. Navrhovateľ v čase, keď žiadal o JFV, poberal z okresného úradu

príspevok na bývanie, príspevok na benzín, príspevok na ošatné a miestny úrad mu poskytoval zľavu zo stravného. Komisia preto v tom čase zamietla žiadosť navrhovateľa o JFV na zakúpenie ošatenia na svojom zasadnutí 02.06.2003. Odporca zdôvodnil svoj postup pri priznaní JFV v jednotlivých prípadoch s uvedením potrieb, príjmu a rozdielu medzi príjmami a potrebami u osôb, ktorým túto dávku priznal. Uviedol, že voči navrhovateľovi nepostupoval diskriminačne, naopak vždy sa k nemu na úrade správali pracovníci slušne, korektne a rozhodovali včas, bez poškodenia navrhovateľa. Naopak navrhovateľ sa na úrade správa tak, že vykrikuje, o čom môže odporca predložiť dôkazy.

Zo „Zásad poskytovania finančných výpomocí obyvateľom mestskej časti Bratislava - Nové Mesto“ schválených dňa 19.02.2002 uznesením č. 20/26 súd zistil, že pri posudzovaní možnosti poskytnutia JFV sa zohľadňujú náklady na stravovanie, náklady na domácnosť a zdravotný stav obyvateľa spoločne posudzovaných osôb. Vypočíta sa potreba obyvateľa a spoločne posudzovaných osôb a porovná sa ich príjmami, pričom sa odpočíta príspevok na bývanie a diétne stravovanie a individuálne sa zhodnotí celková finančná a sociálna situácia žiadateľa v kauzálnej súvislosti všetkých okolností. Z čl. II, III, IV, V, VI uvedených Zásad súd zistil, že jednorazové finančné výpomoci sú zamerané najmä na výpomoc rodinám s deťmi pri ich nástupe na základnú školu (ošatenie, školské potreby, detské rekreácie detí zo sociálne slabších rodín) výpomoc pri narodení dieťaťa, výpomoc obyvateľom, ktorým boli zverenú deti do starostlivosti nahradzujúcej starostlivosť rodičov. Ďalej je to výpomoc obyvateľom s nižším príjmom, osamelým obyvateľom nad 60 rokov s nízkym dôchodkom, pričom poskytnutie tejto dávky závisí od finančných prostriedkov mestskej časti rozpočtovaných na tento účel.

Podľa § 2 ods. 1 Zák. č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti v národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmysľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia.

Podľa § 2a ods. 2 cit. ust., priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii.

Podľa ods. 3 cit. ust., nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú osobu v porovnaní s inou osobou; nepriama diskriminácia nie je, ak takéto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takéhoto záujmu.

Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona, v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa v sociálnom zabezpečení zdravotnej starostlivosti, pri poskytovaní tovarov alebo služieb a vo vzdelávaní zakazuje diskriminácia osôb z dôvodov podľa § 2 ods. 1.

Podľa ods. 2 cit. ust. písm. a) cit. zákona, zásada rovnakého zaobchádzania podľa ods. 1 sa uplatňuje len v spojení s právami osôb ustanovenými osobitnými zákonmi v oblastiach prístupu a poskytovania sociálnej pomoci, sociálneho poistenia, starobného dôchodkového poistenia, doplnkového dôchodkového poistenia, štátnej sociálnej podpory a sociálnych výhod.

Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch a slobodách nedodrzaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie.

Podľa ods. 3 cit. ustanovenia ak by primerané zadosťučinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodrzaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku.

Navrhovateľ sa domáha zaplataenia nemajetkovej ujmy v peniazoch keď tvrdí, že je zo strany odporcu dlhodobo diskriminovaný ako osoba zdravotne postihnutá v sociálnych veciach, vo výpomoci pre nízky invalidný dôchodok a pri podávaní žiadostí o jednorazové finančné výpomoci, ktoré sú mu zamietané pre údajnú zaujatosť vedúceho sociálneho oddelenia.

Predpokladom pre priznanie tohto nároku je preukázanie niektorého z vyššie citovaných diskriminačných dôvodov.

Navrhovateľ neuvádza diskrimináciu z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu.

Dôvodom diskriminácie podľa navrhovateľa má byť zaujatosť vedúceho sociálneho a bytového oddelenia z dôvodu, že medzi ním a navrhovateľom je dlhoročný spor v sociálnej sfére. Možnosť kvalifikovať určité konanie ako diskrimináciu vyžaduje existenciu tzv. komparátora - subjektu, voči ktorému sa porovnáva osoba, ktorá o sebe tvrdí, že s ňou je zaobchádzané menej priaznivo. V tomto smere navrhovateľ poukazuje na iných žiadateľov o JFV, ktorým bola táto dávka priznaná, pričom navrhovateľ má za to, že formálne bola u neho rovnaká príjmová a sociálna situácia, ale on dávku nedostal.

V kontexte antidiskriminačného zákona by teda mohlo ísť o nepriamu diskrimináciu, teda postup, ktorý sa navonok javí ako zaobchádzanie rešpektujúce princíp rovnosti, avšak s potenciálom znevýhodňovať určité osoby. To znamená, že určitý navonok neutrálny predpis alebo kritérium, či prax by priviedli osoby (napr. určitej viery, veku, rasy alebo s určitým zdravotným postihnutím) do osobitnej nevýhody v porovnaní s inými osobami. V tomto prípade by týmto predpisom mali byť uvedené „Zásady prideľovania finančných výpomocí“.

Súd má však za to, že predpoklad diskriminácie existuje vtedy, ak medzi tvrdeným znevýhodnením a predpokladaným dôvodom diskriminácie (napr. rasa, pohlavie, viera) existuje určitý vzájomný vzťah.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca vo vzťahu k navrhovateľovi sa nesprával diskriminačne, keď ho v rámci jeho žiadostí o rôzne sociálne dávky poučoval a to aj písomne o jeho právach a o zásadách posudzovania ako aj dokladoch potrebných pre poskytnutie jednorazových finančných výpomocí. (list odporcu z 28.05.2001 - č.l. 1188 spisu, rozhodnutie odporcu z 05.10.2004 č. soc.240- Já-10.2.0.2. - č.l. 1197 a 1199 spisu) . Navrhovateľ bol o svojich právach dokonca poučený aj listom z Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR v zo dňa 20. februára 2004 (č .l. 1232 spisu).

Pokiaľ navrhovateľ videl diskriminačné správanie odporcu v skutočnosti, že o jeho žiadosti o poskytnutie jednorazovej dávky sociálnej pomoci na úhradu mimoriadnych výdavkov občanovi, ktorý je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov zo dňa 09.06.2003 odporca doposiaľ právoplatne nerozhodol, súd aj v tejto časti považuje návrh navrhovateľa za nedôvodný. Postup rozhodovania v právnych vzťahoch pri poskytovaní sociálnej pomoci sa riadi ustanoveniami správneho konania, pričom pokiaľ boli rozhodnutia odporcu v rámci odvolacích konaní krajským súdom zrušené a vrátené na opätovné prejednanie a rozhodnutie nemožno len z tohto dôvodu konštatovať nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania. Legálnosť konania alebo procesu príslušného orgánu nemožno posúdiť na základe výsledku tohto konania alebo procesu, ale iba na základe podmienok stanovených zákonom pre ich začatie a priebeh. Pokiaľ teda je v súlade so zákonnými podmienkami začaté príslušné konanie (v tomto prípade správne konanie), v ktorom bolo vydané zákonom predpokladané rozhodnutie, nie je vydanie takého rozhodnutia možné bez ďalšieho považovať za diskriminačné, a to ani v prípade, že po jeho vydaní sa preukáže, že nebolo vydané dôvodne.

Príspevok na zakúpenie chladničky možno považovať za plnenie poskytované nielen z verejných zdrojov, ale aj ako sociálnu výhodu v podobe príspevkov obcí (napr. pri súčasnom narodení viac detí), ktoré sa poskytujú obyvateľom v tomto prípade mestskej časti na preklenutie finančnej tiesne a na

ostatné mimoriadne výdavky, ktoré nie sú schopní pokryť z vlastného príjmu (na ošatenie, drobné opravy v domácnosti, vybavenie detí pred nástupom do školy, úhrada letného detského tábora a pod.), tak ako ich odporca má upravené v predmetných Zásadách. Sociálne výhody môžu zahŕňať dve kategórie nárokov a to nárokovateľné benefity a sociálne výhody poskytované na základe voľného uváženia.

Odporca, na ktorom bolo v konaní dôkazné bremeno preukázal, že rozhodnutia v 24 prípadoch, na ktoré poukázal navrhovateľ vychádzali zo zásad prijatých na poskytovanie finančných výpomocí obyvateľom odporcu, keď komisia odporučila poskytnúť jednorazovú finančnú výpomoc len v prípadoch, keď príjem žiadateľov bol buď na hranici, pod hranicou resp. mierne nad hranicou potreby (v každej jednej žiadosti bol transparentný výpočet potreby žiadateľa uvedením príjmu, prípadných príspevkov na bývanie, stravu, ošatenie a výdavkov na domácnosť preukázaných žiadateľom). Tak to bolo aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach týkajúcich sa navrhovateľa. V konaní súd nezistil diskrimináciu navrhovateľa z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu.

V konaní nebola preukázaná navrhovateľom tvrdená skutočnosť príčiny diskriminácie jeho osoby zaujatosťou vedúceho sociálneho oddelenia. Taktiež súd nezistil diskrimináciu navrhovateľa z dôvodu jeho iného postavenia, ktoré má spočívať v zdravotnom postihnutí. Za iné postavenie sa považuje určitá vlastnosť alebo danosť, ktorú jedna osoba má a iná osoba nemá, a ktorá je práve z tohto dôvodu diskriminovaná. Navrhovateľ podľa odporcom predložených dôkazov poberal sociálne výhody v podobe príspevku na bývanie, ošatenie, na benzín ako aj zľavu na stravovanie, na ktoré mal nárok ako osoba zdravotne postihnutá s prihliadnutím na jeho príjmy a potreby. Diskriminácia navrhovateľa z dôvodu iného postavenia - zdravotného postihnutia teda v konaní nebola zistená.

Odporca v konaní preukázal, že k navrhovateľovi nepristupoval diskriminačne v porovnaní s inými žiadateľmi, keď o jeho žiadostiach rozhodoval s uvedením dôvodov priznania, resp. zamietnutia a odporcu tiež poučoval o možnostiach a nárokoch na finančné výpomoci.

Z týchto dôvodov súd návrh zamietol a keďže nebolo konštatované diskriminačné konanie odporcu voči navrhovateľovi, súd sa už nezaoberal podmienkami priznania primeraného zadost'učinenia v peniazoch, ktorého predpokladom je nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko si trovy konania neuplatnil.

Navrhovateľovi bol uznesením tunajšieho súdu č.k. 44C 32/2010-31 zo dňa 06.05.2010 ustanovený v zmysle § 30 O.s.p zástupca z radov advokátov v osobe Mgr. Michala Maťaša.

Podľa ustanovenia § 372t O.s.p. (prechodné a záverečné ustanovenia k úpravám účinným od 1. 1. 2012) - neskončené konania, v ktorých súd za zástupcu ustanovil advokáta sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V zmysle § 140 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak bol účastníkovi ustanovený za zástupcu advokát, platí jeho hotové výdavky a odmenu za zastupovanie štát.

Právny zástupca navrhovateľa si vyčíslil tarifnú odmenu v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. - základná sadzba za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu - v roku 2010 - 55,46 Eur, režijný paušál - 7,21 Eur, v roku 2011 - 57 Eur, režijný paušál - 7,41 Eur, v roku 2013 - 60,08 Eur, režijný paušál - 7,81 Eur, v roku 2014 - 61,85 Eur, režijný paušál - 8,04 Eur, v roku 2015 - 64,54 E ur, režijný paušál - 8,39 Eur.

Súd priznal ustanovenému právnenmu zástupcovi navrhovateľky trovy právneho zastúpenia spolu vo výške 1.271,15 Eur.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú :

1. prevzatie a príprava zastúpenia 06.05.2010 - 55,49 + režijný paušál 7,21 = 62,70 Eur
2. účasť na pojednávaní 04.04.2011 - 57 + režijný paušál 7,41 = 64,41 Eur
3. písomné podanie na súd vyjadrenie 24.05.2011 - 57 + režijný paušál 7,41 = 64,41 Eur
4. účasť na pojednávaní 15.06.2011 - 57 + režijný paušál 7,41 = 64,41 Eur
5. účasť na pojednávaní 07.09.2011 - 57 + režijný paušál 7,41 = 64,41 Eur
6. účasť na pojednávaní 26.10.2011 - 57 + režijný paušál 7,41 = 64,41 Eur
7. písomné podanie na súd - Odvolanie zo dňa 29.11.2011- 57 + režijný paušál 7,41= 64,41 Eur
8. písomné podanie na súd - vyjadrenie na odvolací súd zo dňa 11.10.2013 - 60,08 + režijný paušál 7,81 = 67,89Eur
9. účasť na pojednávaní 15.10.2013(na odvolacom súde) - 60,08 + režijný paušál 7,81 = 67,89Eur
10. písomné podanie na súd - vyjadrenie 15.01.2014 - 61,87 + režijný paušál 8,04 = 69,91Eur
11. účasť na pojednávaní 20.01.2014 - 61,87 + režijný paušál 8,04 = 69,91Eur
12. účasť na pojednávaní 03.03.2014 - 61,87 + režijný paušál 8,04 = 69,91Eur
13. účasť na pojednávaní 07.04.2014 - 61,87 + režijný paušál 8,04 = 69,91Eur
14. účasť na pojednávaní 01.10.2014 - 61,87 + režijný paušál 8,04 = 69,91Eur
15. účasť na pojednávaní 03.11.2014 - 61,87 + režijný paušál 8,04 - 1 (§ 13a ods. 4 cit. vyhl.), t.j.23,50 Eur.
16. účasť na pojednávaní 10.12.2014- 61,87 + režijný paušál 8,04 = 69,91Eur
17. účasť na pojednávaní 18.02.201 - 64,53 + režijný paušál 8,39 = 72,92Eur
18. účasť na pojednávaní 20.04.2015- 64,53 + režijný paušál 8,39 = 72,92Eur -1 (§ 13a ods. 4 cit. vyhl.), t.j.24,52 Eur
19. účasť na pojednávaní 06.05.2015- 64,53 + režijný paušál 8,39 = 72,92Eur
20. účasť na pojednávaní 08.07.2015 - 64,53 + režijný paušál 8,39 = 72,92Eur

Spolu odmena advokáta 1.271,15 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bratislava III, písomne.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať údaj, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.